

1981-1991 vagy 1981- ?

Az évfordulók arra jók, hogy onnan az ember visszatekintve a múltba értékelje azt, a jövőre vonatkozóan pedig különféle nagyravágyó terveket kovácsoljon, amelyekről úgyis tudja, hogy nem fognak teljesülni. Hiszen a csak az évfordulóhoz kötődő, s nem a mindennapok forgatagában folyamatosan végzett számvetések "ünnepélyessége" eleve tartalmazza a megvalósítás alóli felmentést. Ilyenkor azonban mód van arra is, hogy egy kicsit lazítva a hétköznapiok feszítettségén több időt szenteljünk magunkra és egymásra.

Persze ennek a kis írásnak nem az a célja, hogy az ünnepekkel és évfordulókkal kapcsolatos gondolataimat közzé tegyem, hanem az, hogy felhívjam a becses figyelmeteket, miszerint is a TEK, – csupa nagybetűvel –, az idén tölti be 10. életévét.

Mindenki felszólíttatik tehát, hogy méltóképp lobogózza fel kívül s belül magamagát, és tegye meg a szükséges előkészületeket annak érdekében, hogy tavasszal testben és lélekben megújulva, a saját múltunkkal feltöltődve, újult erővel vághassunk neki az alagút végének (immár a másiknak) közös megkereséséhez. (Reméljük, addig nem jön a vonat!) Az évfordulóhoz igyekszünk megidézni a régmúlt idők szellemeit, akik az elmúlt tíz évben áldásos (vagy éppen nem az) kísértésükkel maradandót alkottak a kóli testi és lelki épülésére. Egy jubileumi évkönyv kiadását tervezzük, amelyben a kollégium múltjával kapcsolatos minél több információt, adatot és ténytet szeretnénk összegyűjteni, hogy mi is megtegyük a szájról-szájra terjedés felől az írásbeliség irányába mutató, minden kétséget kizáróan jelentős civilizációs lépést. Ehhez kapcsolódban tervezzük a TEK-hetet is megszervezni, ahol is mód nyílna arra, hogy beszélgetések, előadások és még számtalan más formában első kézből tudjunk meg egy s mást saját magunkról. Ezek hát a "hivatalos" elképzelések.

Ennek a jubileumi visszatekintésnek kétféle kimenete lehetséges, s hogy melyik válik végül is valóssá, az rajtunk múlik.

Az egyik változatban, ez az egész, méltó (?) megemlékezés lesz egy tízéves mozgalom sírjánál, egy olyan mozgaloménál, amelynek jobbára csak múltja van, s jövője a csendes döglődés, ha fizikailag bírja is még egy darabig.

A másik változatban, sikerül végre a múltunkból erőt merítve azt az egyszerű eldöntendő kérdést megválaszolnunk, hogy szükségünk van-e még vajh erre a kollégiumra, s amennyiben a válaszuk igenlő, jöhet az ennél egy fokkal bonyolultabb probléma eldöntése, hogy minek. Az elmúlt időszak tipródását elnézegetve arra jutottam, hogy – Andor Lacit idézve – a kollégiumnak már lassan arra sem lesz ereje, hogy a sajt megszűnését kimondja. Így hát igazán nem ünneprontásként mondom, de megelőzendő e csúf véget, tavasszal legalább azt legyünk képesek eldönteni, hogy nincs erőnk és kedvünk tovább csinálni, s akkor felvélhetjük: TEK 1981-1991, de ha esetleg másképp gondoljuk - s én remélem, hogy igen -, akkor sürgősen a cselekvés hímes mezejére kell lépnünk, mert lassan azon vesszük észre magunkat, hogy senki sem maradt, akivel megkezdhetnénk a kibontakozást.

durmi (csupa kisbetűvel)